

πετρ(ό)τραφους ψηλοὺς γύρου γύρου μὲ τὰ κλαδιὰ ἀπάνων ὡς καθὼς
ἔναι τῶν ἀπλαγίων τὰ περιβόλια φραμένα ὁ διὰ ν' ἀπαντήσῃ ζῶον λι |
ανὸν καὶ ἀν' πό κεῖς καὶ εἶχεν ἐπῆ ζὸ ἀπὸ τὰ ζῶα τοῦ μισὲρ Γιάκουμου τὰ
λιανὰ | ὅποι κρατεῖ ὁ βοσκός του νὰ μὴ πορῇ νὰ τὰ σκοτώνῃ ὁ Ρωμανὸς
μήτε ἄλλος τινὰς | ὅποι εἶχεν [...] τὰ πράγματα καὶ τοιοῦτον νὰ ἔναι ὁ
βοσκὸς καλὸς νὰ βλέπῃ | τὰ ζῶα καλὰ εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλονοῦ κανενὸς ζῶα
ὅποι εἶχαν τοῦ κάνει ζημία εἰς τὰ | πράγματα νὰ ἔχῃ παντοίαν ἐξουσία
ὁ Ρωμανὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ κάνου | τὶς πόστας τος κατὰ τὴν
τάξη καὶ τὴ συνήδεια καὶ τὰ σκοτώματα νὰ ἔναι τοῦ ἄρχουν, | πληρώ-
νοτα τέλος ὁ Ρωμανὸς κληρονομικῶς πᾶσαν χρόνον διὰ τὰ λεγόμενα |
πράγματα σολδία ιδ', ἥγου δέκα τέσσερα, νουλάροτας καὶ τζακίζοτας
πᾶσαν | ἄλλη γραφὴ ὅποι νὰ εἶχον ἔχει πρωτύτερα καμωμ(ένη) ἔτι ὑπὸ
χειρὸς τοῦ σὲρ | **ΙΙμι** Γιάκουμου ώσὰν καὶ ἄλλη νοδαρικὴ καὶ τὰ ἔξης, εἰ
μὴ ἡ παροῦσαν νὰ ἔναι στέργα βέ | βαια καὶ ἀκατάλυτη, νὰ ἔχῃ παντοί-
αν ἐξουσία ὁ Ρωμανὸς καὶ οἱ κληρονόμοι | του εἰς τὰ λεγόμενα πράγματα
πουλήσου χαρίσου πουρκίσου πακτώσου δώσου διὰ | τὴν ψυχήν τος καὶ
ἔως βούλουται νὰ κάμου ἄπασαν καιρὸν καὶ εἶχεν [...] |

Φ. 16

[...] Ξιν ίώσι κολλητερᾶν(ος) καὶ εἶχεν ἐνατίησιν το [...] | [...] κληρονό-
μους του ὀνπλιγάρεται ὁ σὲρ Γιάκουμος ὁμοίως καὶ τὰ ἐ | ξῆς νὰ τεφε-
τέρου τὸν Ρωμανὸν καὶ τοὺς κληρονόμους του σε πᾶσαν χρεία. | Εἰς ὅλα
ἔμεινα κοτέτοι στερεώνοτας τὴν παροῦσαν εἰς πέναν καὶ κοτεναζιοὺ
τῆς | αὐδεντίας ὑπ(έρπυρα) γ' φυλάσσοτας τὰ ἡμισυ τῆς μερίδος ὅποι
στέρξει καὶ διὰ | μαρτυρίας παρακαλετῶν τὸν εὔγενη μισὲρ Γιαννούλ(η)
Τεληθόγια καὶ σὲρ Τζου | ἀννε Κοληκότζα καὶ κὺρ Μᾶρκον Κάπαν.

[..]πέτρ(ος) τῆς ἀγί(ας) ψυχῆς κ(αὶ) νοτάρι(ος) | γράφη.

125

Παύλος της Αγίας Ψυχῆς, νοτάριος

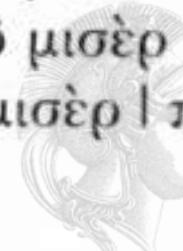
Μισιάρικο παντοτινό

1555, 20 Δεκεμβρίου

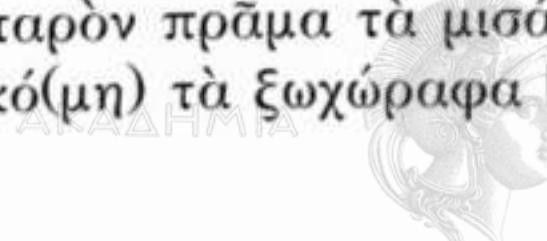
[αρ. 7]

Κόπια ἐβγαλμένη ὡς φαίνεται ἀπὲ τὸ καδολικόν τοῦ πο(τὲ) νοτ(αρίου)
Παύλου τῆς Άγίας [Ψυχῆς] ἀπὸ πα | λαιὸν λίμπρον ἀπὲ λόγον εἰς λό-
γον.

†Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμήν, αφνε', μηνὶ Δικεβρίου κ',
στὸ μέσα Κάστρον τῆς Να(ξίας) | εἰς τὸν οἶκον τοῦ μισὲρ πρὲ Άντρέα
τοῦ Βάρδα εύρισκόμενοι οἱ μερίδες το ἔνα μέρος ὁ μισὲρ | πρὲ Άντρέας

τοῦ Βάρδα ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος ὁ κὺρος Ἰω(άννης) Τζακωνιάτης, ὅμως ἔρδει καὶ παντικιάζει ὁ ἄνωθεν πρὸς Ἀντρέας τοῦ Ἰω(άννη) Τζακωνιάτη καὶ τῶν κληρονόμων του τὰ πράματα | ὅπου ἔχει στὴν Πλάκα ἀπὸ τὴν μακαριτὴν ἀρχόντισσα Μαρούλα τοῦ Διασκούφου διὰ | μισάρικα παντοτινὰ αἰῶνα αἰῶνος παιδιών παιδιῶν του μὲ δέλημα τοῦ ἀφέντου μη | τροπολίτη καὶ τοῦ ἀφέντη Ντεγάνου τοῦ μ(ισ)εροῦ Μπονοφάτζι-
Ντεντὲ καὶ τοῦ ἀφέντη πρὸς βόστρου τοῦ μισεροῦ πρὸς Τζάννε τεληβόγια καὶ τοῦ ἀφέντη τοῦ καντόρου τοῦ μισεροῦ πρὸς Νικόλα Τα[κ]ατζάνε καὶ τοῦ ἀφέντη Ζαουράριου τοῦ μ(ισ)εροῦ Γλουμάκη Ντεμαρῆ καὶ τοῦ ἀφέντη μ(ισ)εροῦ [πρὸς] Μιχελῆ | Ἀλεφούζου καὶ κανονέος τὰ ὅποια πράματα εὑρίσκουνται στὴν Πλάκα | τὰ λέσι Τρυγώνα σύμπλιον στὸ Καστέλι(ον) καὶ τοῦ Ἰω(άννη) Βάρδα τὰ ὅποια πράματα | τὰ ἔφησεν ἡ μακαριτὴ ἀρχόντισσα Μαρούλα Διασκούφου διὰ τὴν ψυχήν της | στὴν κερὰ μας στὴν Μητρόπολη νὰ τὰ ἔχῃ ὁ μισεροῦ πρὸς Ἀντρέας ὡς τὴν ζωήν του καὶ ἀπεδαγών | τας του ἐκείνου ὅποὺ δέλουν ἔρδει ἀπὸ πίσων του τὰ ὅποια πράματα εἶναι ἀμπέλι(ον) χωράφι(ον) συκὲς καὶ ξωχώραφα, ὅμως δίδουν τα οἱ ἄνωθεν ἀφέντες μὲ καλήν τος ὅρεξη τοῦ | ἄνωθεν Ἰω(άννη) καὶ τῶν κληρονόμων του μισάρικα παντοτινὰ αἰῶνα αἰῶνος, μὲ τοῦτον νὰ φυτέ | ψη ἀμπέλι τὸ χωράφι πό χει τὶς συκὲς ἀμπέλι ώσαν ἦν καὶ τ' ἄλλα μὲ τοῦτο νὰ τὸ καὶ ματεύη καλὰ νὰ τὸ ἀξιγγλίσῃ νὰ τὸ τραφοκοπήσῃ ποὺ ν' ἀρέσῃ κάδε καλοῦ γε | ωργοῦ καὶ ἂ δὲν τὸ κάμη νὰ τὸ δωροῦ δύο καλοὶ ἄνδρωποι νὰ τοῦ δώνου τέρμεν(ο) οἱ μπενεφιτζάλοι ἥγου τὸ καπίτουλο νὰ τὸ κάνου καλὰ ἦ αὐτὸς ἦ τὰ παιδίαν του σὲ πὲρ κάζος | καὶ ἥδελε κάμει κλεψί(αν) ἀπὸ τὰ παιδίαν του μὲς τὸ πρᾶμα νὰ τὸ δωροῦ δύο καλοὶ ἄνδρω | ποι νὰ σιάζου νά 'ναι πληρωμένον τῆς κερᾶς μας τῆς μητρόπολης διπλὸν χωρίς κον | τράστιον καὶ οἱ κοπιαστάδες νὰ μὴν ἐβγαίνου ἀπὸ μέσα, ὅμως ἥδωκεν ὁ ἄνωθεν Γιάννης | τῆς μακαριτῆς τῆς ἀρχόντισσας δουκάτα δέκα κορέντε καὶ τοῦ πρὸς Ἀντρέα τρί(α) κορέντε | καὶ τῆς κερᾶς μας τῆς Μητρόπολης δουκάτα δύο πού'ναι ὅλα ἐπαντίκιν δουκάτα δεκαπέντε | κορέντε τὰ ἔδωκεν διὰ μπενεφίτζιον τῆς κερᾶς μας τῆς μητρόπολης καὶ εἰς τὰ χω | ράφια νὰ βάνη ὅξοδες ὁ Ἰω(άννης) πάντοτε ἥγου δεριστάδες δύο μερδικὰ καὶ ὁ πρὸς Ἀντρέας | καὶ (νί)οὶ, ὅποὺ δέλου ἔρδη ὀπίσων του ἔνα μερδικὸ μὲ τοῦτο, ὅντα νὰ μὴν ἥδελεν ἔχει | ὁ πρὸς Ἀντρέας σπόρο πρὸς χρόνον νὰ τὸν ἐβάνη ὁ κοπιαστῆς νὰ τὸν ἐπαίρην πάλι στ' ἀλώνι ὅχι νὰ τὸν ἐβάνη ὁ κοπιαστῆς πάντα μὰ ὅσο ποὺ τού όθελε φανῆ τοῦ κοπι | αστῆ μὲ τοῦτο νὰ τὸ τρυγᾶ καὶ νὰ τὸ πατῆ ὁ κοπιαστῆς μὲ ὅξοδες ἐδικές του καὶ ὅτι πέψει | ὁ Θεὸς νά 'ρχουνται οἱ νοικοκυροὶ νὰ παίρνουν τὸ ἐμισόν τος μὲ ὅξοδες ἐδικές των τὰ μισὰ ἵσια | ἵσια ἔτις ἀπὸ τὸ κρασὶ ἔτις ἀπὸ γέννημα ἔτις ἀπὸ σῦκα ἔτις ἀπ' ὅτι ἥδελε γενῆ | μὲ τὸ παρὸν πρᾶμα τὰ μισά εῖς περ τοῦ ἄλλουν τος ἔτις καὶ καλοκαιρινὸν ἀκό(μη) τὰ ξωχώραφα |

πού'ναι ἀπόξω στ' ἀμπέλι νὰ τὰ νοιάζῃ καὶ νὰ τὰ διβολίζῃ μόνον γιατὶ δὲν ἔναι γιὰ καλὸ | καιρινὰ καὶ ὑπόσχεται ὁ πρὲ Ἀντρέας καὶ οἱ ἄνωθεν ἀφέντες τὸ καπίτουλο καὶ ἐκεῖνοι | ποὺ δέλουν ἔρδη ἀπὸ πίσων τος νὰ μαντενιέρου καὶ νὰ ξαγγουσεύγου τὸν Ἰω(άννη) καὶ τοὺς κλῃ | ρονόμους του ἀπὸ πᾶσα κοντράριον ποὺ τοῦ ὅδελεν καδέρει στὴν κρίση διὰ τὸ λεγόμενον | πρᾶμα καὶ τὸ παρὸν πρᾶμα εἶναι ἐλεύτερον παντελέφτερον καὶ νὰ ἔχῃ ἔξουσία ὁ κοπὶ | αστῆς καὶ οἱ κληρονόμοιν του τὰ παντίκιάν των καὶ τὰ ἀνεστήματάν των καὶ τοὺς κόπους τος | τῆς ἔξουσίας τοῦ πουλήσουν χαρίσουν προυκίσουν ψυχικὰ δώσουν καὶ τὰ ἔξης σὲ τοῦτον |

Φ. 16

τὸ ὅλον ἐπομείνασιν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι βάνου καὶ ἀνηλογί(αν) στὸ μέσον τος | ὑπ(έρπυρα) ρ', ἥγου ἑκατό, τὰ ἥμισυ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ της μερίδος τὸν στέργει, ἐπροσ | κλέσασι καὶ ἀξιοπίστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους κὺρο Πατέστα Ντεμαρῆ καὶ κὺρο Γεώργη Νταμῆγο.

—Κάγὼ Παῦλος Ἅγιας Ψυχῆς καὶ νοτάριος τῆς ἐκλαμπροτάτης μας | ἀφεντίας ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ μὲ δέλημα τῶν μερίδων.

Ἐν ἔτει 1662 Μαγί(ου) 2 ἐκοπιάρισα τὸ παρὸν ἀπὲ τὸ καδολικὸν [τό] | ἕφερεν καὶ ἐπρεζενταρισέ τὸ ὁ κὺρ Ἀντώνι(ος) Σέργι(ος).

πᾶντολέ(ων) μηνιάτης νοτ(άριος) ἔγραψα.

126

Παύλος τῆς Αγίας Ψυχῆς, νοτάριος

Μισιάρικο Παντοτινό

1555, 20 Δεκεμβρίου

Κόπια ἐβγαλμένη ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ καδολικὸν τοῦ ποτὲ νοταρίου Παύλου τῆς Αγίας Ψυχῆς ἀπὸ παλαιὸν λίμπρον ἀπὸ λόγον ἔως λόγον.

†Εἰς τὸ ὅνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμὴν αφνε' μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ' εἰς τὸ Μέσα Κάστρο τῆς | Ναξίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ μισέρ πρὲ Ἀντρέα τοῦ Βάρδα εύρισκόμενοι οἱ μερίδες τὸ ἔνα | μέρος ὁ μισέρ πρὲ Ἀντρέας τοῦ Βάρδα, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ Ἰωάννης Τζακω | νιάτης ὅμως δίδει καὶ παντικιάζει ὁ ἄνωθεν πρὲ Ἀντρέας τοῦ Ἰωάννου Τζακωνιάτη | καὶ τῶν κληρονόμων του τὰ πράγματα ὅποὺ ἔχει εἰς τὴν Πλάκα ἀπὸ τὴν μακαρίτη τὴν | ἀρχόντισσα Μαρούλα τοῦ Διασκούφου διὰ μισιάρικα παντοτινὰ αἰῶνα αἰῶνος παίδιων παι | διῶν του μὲ δέλημα τοῦ ἀφ(έντη) Μητροπολίτου καὶ τοῦ ἀφ(έντη) Ντεγάνου τοῦ μισέρ Μπονοφάτζιου | Ντεσντὲ καὶ τοῦ ἀφ(έντη) τοῦ πρεβόστρου τοῦ μισέρ πρὲ Τζάννε Ντελεβόγια καὶ τοῦ ἀφ(έντη) τοῦ Καντούρ(ου) | τοῦ μισέρ πρὲ Νικόλα Τα-

